

تعیین عمق شاخص و بهینه آبیاری در ذرت‌های زودرس با هدف احتساب حداکثر سود

حسین انصاری^۱

تاریخ دریافت: ۸۶/۴/۱۲

تاریخ پذیرش: ۸۶/۱۱/۱۵

چکیده

به منظور محاسبه عمق‌های شاخص و بهینه آب مصرفی و با توجه به هدف کسب سود حداکثر در اثر کم آبیاری، تحقیقی در قالب یک طرح آماری با آرایش کرت‌های خرد شده بر روی سه رقم ذرت زودرس ارقام ۳۰۱، ۳۰۳ و ۳۱۵ انجام شد. در این آزمایش ارقام ذرت به عنوان تیمار اصلی با سه تکرار و سطوح آبیاری به عنوان تیمار فرعی بود که با استفاده از سیستم آبیاری تک شاخه‌ای مدل هنکس اقدام به ایجاد ۶ سطح آبیاری در دو طرف لوله گردید.

با استفاده از نتایج تحقیق براساس مقادیر مختلف آب مصرفی توابع تولید (W)، تابع هزینه (W)C و تابع درآمد (W)B برای هر سه رقم تعیین و بر اساس تحلیل ریاضی و اقتصادی این توابع عمق‌های شاخص و بهینه آبیاری مورد ارزیابی قرار گرفت و مشخص گردید که: (الف) با وجود اینکه آبیاری کامل بالاترین میزان عملکرد را به دنبال دارد اما به دلیل بالا رفتن هزینه‌ها سود خالص نهایی حداکثر نیست، (ب) با کم آبیاری در شرایط محدودیت زمین، با هدف استفاده از حداکثر واحد اراضی، عمق بهینه آب مصرفی برای ارقام مختلف، کاهش حدوداً ۳درصد را نسبت به آبیاری ماکزیمم نشان می‌دهد، (ج) با کم آبیاری در شرایط محدودیت آب، با هدف استفاده حداکثر از واحد حجم آب، عمق بهینه آب مصرفی نسبت به آبیاری ماکزیمم بطور متوسط ۱۹ درصد کاهش خواهد یافت. نتایج همچنین نشان دادند که سود خالص در دو حالت با به کارگیری یک عمق آب مصرفی معادل با عمق آب مصرفی ماکزیمم برابر می‌باشد، پس منطقی است که عمق آب مصرفی معادل که به طور متوسط ۹۰ درصد عمق آب مصرفی ماکزیمم است، بکار رود. ضمناً با کم آبیاری $17/5$ درصد برای رقم ۳۰۱، $20/4$ درصد برای رقم ۳۰۳ و $19/1$ درصد برای رقم ۳۱۵، به ترتیب بالاترین بازده ریالی برای یک مترمکعب آب معادل $1011/2$ ، $1206/1$ و $1543/6$ ریال عاید خواهد شد. با آب صرفه جویی شده از محل کم آبیاری، سطح زیر کشت افزایش یافته و در نهایت سود خالص نهایی افزایش قابل ملاحظه‌ای خواهد داشت. همچنین بیشترین سود خالص در بین ارقام فوق، مربوط به رقم ۳۱۵ است.

واژه‌های کلیدی: کم آبیاری، عمق بهینه آبیاری، ذرت زودرس، سود، بازده ریالی

مقدمه

محیط زیست و حیات وحش و نقش زیربنایی آب در توسعه

همه جانبه و پایدار و به تبع آن جایگاه خطیر استفاده صحیح

از آب در حفاظت کمی و کیفی از منابع آب در ایجاد

تعادل بین منابع و مصارف آب را نمایان می‌سازد. آب با

تأثیر دوگانه کیفی و کمی خود عامل تعیین کننده‌ای در

توسعه اقتصادی و بهزیستی اجتماعی می‌باشد.

محدودیت منابع آب در تامین نیازهای بخش‌های
صرف کننده اعم از شرب، بهداشت، کشاورزی، صنعت،

۱- استادیار گروه مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

Email: ansari-hos@ferdowsi.um.ac.ir

*- نویسنده مسئول:

سایر کشورهای جهان در ارتباط با کم آبیاری و بهینه‌سازی اقتصادی آن انجام گرفته است، که در قسمت ذیل به برخی از نتایج به دست آمده اشاره شده است:

انگلیش و همکاران^(۵)، مطالعاتی بر روی گندم زمستانه در مزارع مختلف انجام دادند. در این بررسی توابع ریاضی (آب مصرفی - عملکرد) و (آب مصرفی - هزینه‌ها) به دست آمده و عمق بهینه آب مصرفی در دو حالت محدودیت منابع آب و محدودیت زمین، محاسبه گردید و نتایج زیر حاصل شد:

- با افزایش عمق آب مصرفی، روند میزان عملکرد تا حد مشخصی صعودی و سپس نزولی می‌شود.

- با افزایش عمق آب مصرفی، میزان هزینه‌ها یک روند صعودی طی می‌کند.

- میزان سود خالص با افزایش عمق آب مصرفی در ابتدا روند صعودی داشته و سپس به صورت نزولی درمی‌آید.

- در حالت محدودیت منابع آب، با به کار گیری ۵۰ درصد ماکزیمم عمق آب مصرفی (۵۰ درصد آبیاری کامل) سود خالص فقط ۱۳ درصد کاهش می‌یابد.

- زمانی که سود خالص منفی می‌گردد بدان معنی است که از ظرفیت سیستم و تجهیزات بطور کامل استفاده نشده است، در صورتی که هزینه‌های مربوطه، پرداخت شده است.

- در این تحقیق مقایسه عملکرد در واحد سطح مقایسه نسبی نیست، زیرا در حالتی که عمق آب مصرفی ۴۸/۲ سانتی متر میزان عملکرد ۸۵۴۰ کیلو گرم در هکتار و در حالتی که عمق آب مصرفی برابر ۶۱/۵ سانتی متر (آبیاری کامل) میزان عملکرد ۸۸۶ کیلو گرم در هکتار است اما سود خالص در حالت اول بیشتر می‌باشد.

- با به کار گیری عمق آب مصرفی معادل ۳۵ سانتی متر و ۶۱/۵ سانتی متر، سود خالص در هر دو حالت برابر است پس منطقی است که عمق ۳۵ سانتی متر بکار رود که این عمق،

افزایش جمعیت و نیاز روزافزون به تولید بیشتر مواد غذائی، لزوم توسعه اقتصادی و اجتماعی، صنعتی شدن و بالاخره تغییرات اساسی در الگوی زندگی بشر و رشد استاندارد سطح زندگی از یک طرف و محدودیت منابع آب در دسترس به جهت موقعیت جغرافیایی و شرایط طبیعی نامساعد، عدم بهره‌برداری صحیح از منابع و تلفات زیاد آب در سیستم‌های سنتی از طرف دیگر، موجب می‌شود که نقش آب در تامین نیازهای جامعه روزبه روز بیشتر شده و عدم دسترسی به این منبع حیاتی میزان رشد جامعه را محدود سازد.

به جهت سازگاری و مقابله با محدودیت‌های فوق، استفاده از آب و منابع آبی در هر بخش باید به نحوی بهینه گردد تا منافع حاصله برای جامعه بیشینه شود. با توجه به این هدف، کم آبیاری می‌تواند به عنوان یکی از راهکارهای اساسی بهره‌وری بهینه در شرایط کمبود آب باشد. کم آبیاری به عنوان یک روش فنی و اقتصادی آبیاری برای سامان بخشیدن به روابط (آب مصرفی - عملکرد) برای اکثر محصولات و در بیشتر شرایط محیطی (بخصوص در شرایط محدودیت منابع آب) مطرح می‌باشد. اگرچه نتیجه مستقیم کم آبیاری، کاهش عملکرد در واحد سطح می‌باشد، ولی از مزایای کم آبیاری می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- کاهش هزینه تولید و هزینه‌های مربوط به استحصال، انتقال و توزیع آب.

- کاهش هزینه‌های انرژی، نیروی کارگری، سموم و کودهای شیمیایی.

- بهبود وضعیت زراعی.

- بهبود راندمان آب.

- بهینه‌سازی سود خالص دریافتی.

بر این اساس تاکنون تحقیقات و پژوهش‌هایی در ایران و

- کمبود رطوبت معادل ۸۰ تا ۹۰ درصد در دوره رویشی نسبت به مراحل دیگر پر بازده‌ترین تیمار آبیاری (۳/۴۳) کیلوگرم بر متر مکعب آب) بود.

- با توجه به تابع تولید به دست آمده، به ازای یک درصد کاهش تبخیر و تعرق واقعی در دوره رویشی، ۱/۶ درصد کاهش عملکرد مشاهده شد. در حالی که همین مقدار کاهش در تبخیر و تعرق در دوره ۱۲ برگی تا دانه بندی ۳ درصد کاهش نهایی را به دنبال داشت.

- اک (۴)، تحقیقی در مورد تأثیر کم آبیاری بر عملکرد ذرت و اجزای آن و راندمان مصرف آب آبیاری انجام داد. این تحقیق در منطقه‌ای با تبخیر زیاد (بوشلنگ تگزاس) انجام شد. در طول ۴ سال مطالعه مستمر، ذرت تحت ۵ تیمار آبیاری به حالت‌های زیر کشت شد:

در کل دوره رشد آب کافی در اختیار گیاه قرار گرفت، ۲ تا ۴ هفته دوره کم آبی در طول دوره رشد گیاه، ۲ تا ۴ هفته دوره کم آبی در طول تشکیل و بسته شدن دانه‌های ذرت. کم آبی که ۴۱ روز بعد از کاشت ذرت اعمال گردید باعث کاهش عملکرد برگ، ساقه و خوشه ذرت شد. در حالی که کم آبی پس از ۵۵ روز، تنها عملکرد ساقه و خوشه را کاهش داد، کم آبی مستمر در طول دوره رشد باعث کاهش تعداد دانه‌ها شد ولی تأثیر کمی روی وزن آن داشت. دانه‌ها در زمان پرشدن نباید تحت تأثیر کم آبی باشند. مگر این که کم آبی به طور شدید در ابتدای فصل رشد اعمال شود که در این صورت کاهش تعداد دانه متناسب با کاهش وزن آن خواهد بود.

فیش باک و مولینر (۶)، کم آبی را در خاکی با بافت لوم رسی سیلتی و در فاروهایی به فواصل ۷۶ سانتی‌متر و با آبیاری جویچه‌ای یک در میان روی ذرت اعمال کردند و در هر آبیاری تا ۲۹ درصد کاهش مصرف آب نسبت به آب مورد نیاز گیاه را اعمال کردند، در حالی که عملکرد

در رابطه با حداکثر سود «عمق معادل آبیاری کامل» نامیده می‌شود.

توکلی و فرداد (۲)، مطالعاتی را برروی محصول چغندر قند انجام دادند و به نتایج زیر دست یافتند:

- آبیاری کامل اگرچه بالاترین میزان عملکرد را به دنبال دارد اما به دلیل بالارفتن هزینه‌ها و کاهش عیار قند (و متعاقباً کاهش قیمت محصول) سود خالص نهایی آن کاهش می‌یابد.

- در کم آبیاری با کاهش ۱۳/۳ درصد آب مصرفی نسبت به آبیاری کامل، اگرچه عملکرد به میزان ۱۳/۸ درصد کاهش می‌یابد اما سود خالص تغییری نداشته است و در این حالت میزان درآمد خالص به ازاء واحد آب مصرفی به دست می‌آید.

- با کاهش ۲۱ درصد آب مصرفی نسبت به آبیاری کامل بالاترین میزان درآمد نسبت به هزینه عاید می‌شود.

- با توجه به آب صرفه‌جویی شده در بندهای ب و ج، برای کسب حداکثر سود، در مقایسه با آبیاری کامل (۹/۱۷۵) سانتی‌متر) و امکان افزایش سطح زیر کشت برای عمق‌های مختلف، حداکثر سود خالص نهایی در حالت W_C (۷/۱۲۰ سانتی‌متر) پیشنهاد می‌گردد که دارای بالاترین میزان درآمد خالص به ازاء واحد آب مصرفی می‌باشد.

افلاطونی (۱) بمنظور بررسی واکنش ذرت دانه‌ای به کمبود آب در خاک، آزمایشی را بر روی یک خاک شنی لومی در منطقه اکس، ایالت داکوتای شمالی انجام داد که نتایج زیر حاصل شد:

- ۱۰ درصد کاهش تبخیر و تعرق واقعی در دوره کشت تا ۱۲ برگی فقط ۶ درصد عملکرد نهایی را کاهش داد در حالی که همین کاهش در تبخیر و تعرق واقعی گیاه در مرحله ۱۲ برگی تا دانه‌بندی باعث ۲۷ درصد کاهش در عملکرد نهایی شد.

حداکثر (هفت روز) براساس ظرفیت ذخیره آب در خاک و
حداکثر نیاز آبی ذرت در منطقه مورد نظر تعیین شد. کلیه
اندازه گیری های گیاهی در انتهای فصل و بعد از برداشت
انجام گرفت. اندازه گیری های گیاهی جهت دستیابی به
اهداف تحقیق مورد نظر، عبارت بودند از: عملکرد دانه و
وزن هزار دانه در رطوبت ۱۴ درصد.

این مطالعه در قالب یک طرح آماری با آرایش
کرت های خردشده اجرا شد. طرح فوق دارای سه تیمار
اصلی (ارقام ۳۰۱، ۳۰۳ و ۳۱۵) در سه تکرار و یک تیمار
فرعی با ۶ سطح آبیاری (سطح آبیاری I_۱ تا I_۶) در دو طرف
خط آبیاری بود. تیمارهای اصلی در سه تکرار در بلوک ها
به طور تصادفی اما تیمار فرعی یعنی سطوح آبیاری به طور
ثبت انتخاب گردید. فاصله ردیف های کشت ۶۰ سانتی متر
و فاصله بوته ها روی ردیف ۱۵ تا ۲۰ سانتی متر انتخاب
شد (شکل ۱).

نتایج و بحث

:

برای بررسی اثرات کم آبیاری بر روی عملکرد و اجزای
عملکرد ذرت های زودرس، وزن هزار دانه و عملکرد در
انتهای فصل رشد اندازه گیری شدند. این اندازه گیری ها در
هر یک از بلوک های آماری طرح مورد نظر انجام شد. در
(جدول ۱) میانگین وزن هزار دانه و میانگین درصد عملکرد
محصول هر یک از ارقام به طور جداگانه ارایه شده اند.
به طور کلی عملکرد و وزن هزار دانه در سطوح مختلف
آبیاری با کاهش میزان آب داده شده، کاهش محسوسی را
نشان می دهند. اما در ارتباط با عملکرد دانه روند یکسانی در
بین ارقام و سطوح مختلف آبیاری وجود نداشت. در این

محصول در مقایسه با فاروهایی که کاملاً آبیاری شده بود
 فقط ۴/۷ درصد کاهش را نشان داد. مطالعات و تحقیقات
 بسیار دیگری در کشور ما و دیگر نقاط جهان نیز انجام شده،
 که ذکر نتایج آنها در قالب این مقاله میسر نیست. به عنوان
 مثال می توان به این تحقیقات اشاره کرد: (گیرون و
 همکاران، (۸)؛ جلی و همکاران، (۷)؛ مارتین دسانتا اولا و
 همکاران، (۱۱)؛ رمرو و همکاران، (۱۲)؛ ونجورا و
 همکاران، (۱۴)؛ تری و همکاران، (۱۳)؛ دیپیو و همکاران،
 (۳)).

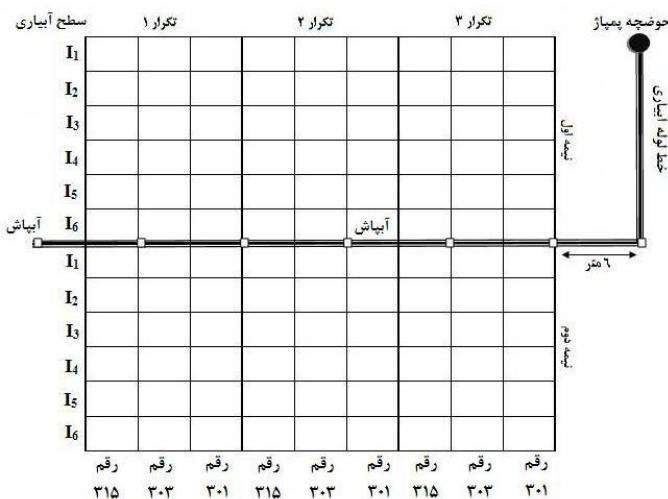
ذکر این نکته ضروری است که در ارتباط با ذرت های
 زودرس کمبود تحقیقات مرتبط احساس شد، لذا بررسی
 موضوع مذکور مدنظر قرار گرفت.

مواد و روش ها

در این تحقیق، به منظور بررسی اثر کم آبیاری و ایجاد
 عمق های مختلف آبیاری برای ذرت های زودرس رقم ۳۰۱،
 رقم ۳۰۳ و رقم ۳۱۵، با استفاده از سیستم آبیاری بارانی تک
 شاخه ای (مدل هنکس، ۱۹۷۳ و ۱۹۸۳) ۶ سطح آبیاری
 (سطح آبیاری I_۱ تا I_۶) در دو طرف خط لوله آبیاری
 ایجاد گردید. با توجه به شکل پخش آب توسط آپاش ها
 (پخش مثلثی) سطح آبیاری I_۱ کمترین میزان آب پاشیده
 شده و سطح آبیاری I_۶ بیشترین میزان آب پاشیده شده را
 دریافت می کنند. میزان عمق آب در هر دور آبیاری
 آبیاری توسط قوطی های آلومینیمی در هر دور آبیاری
 اندازه گیری شدند. ضمناً با توجه به محدودیت آبگیری از
 منبع، از آبیاری با دور ثابت (هفت روز) و عمق متغیر استفاده
 گردید، به نحوی که در هر نوبت آبیاری، عمق آب مصرفی
 معادل رطوبت تخلیه شده در هفت روز قبل بود. دور آبیاری

سطوح I_1 الی I_3 یکسان اما متفاوت با روند تغییرات سطوح I_4 الی I_6 می باشد.

مورد بررسی روند تغییرات نشان داد که درصد متوسط آب داده شده به هر سطح و درصد متوسط عملکرد دانه در

(شکل ۱) - شماتیک طرح آبیاری بارانی تک شاخه‌ای اجراه شده در مزرعه تحقیقاتی

برآورد هزینه‌های ثابت و متغیر تولید در هکتار نیاز می باشد. هزینه‌های ثابت تولید ذرت در هر هکتار برای سال ۱۳۸۶ در منطقه خراسان بزرگ با توجه به نرخ ارایه خدمات کشاورزی در این منطقه (هزینه عملیات داشت، کاشت و برداشت) ۱۱۶۷۵۰۰ ریال در هکتار برآورد گردید. برای برآورد هزینه متغیر، هزینه اجاره یک متر مکعب آب برای بخش کشاورزی برطبق اظهارات کشاورزان ۲۵۰ ریال درنظر گرفته شد. جهت محاسبه درآمد، قیمت فروش ذرت براساس قیمت متوسط بازار هر کیلو معادل ۳۰۰۰ ریال در سال ۱۳۸۶ درنظر گرفته شد. لازم به ذکر است که نرخ متوسط ذرت‌های داخلی در بورس محصولات کشاورزی برای ۶ ماهه اول سال ۱۳۸۶ حدود ۲۴۰۰ ریال اعلام شده است. از آنجایی که کشاورزان خرید و فروش ذرت خود را براساس قیمت بازار انجام می دهند و به جهت تطابق بیشتر محاسبات با وضعیت واقعی از نرخ ذرت معادل ۳۰۰۰ ریال در محاسبات استفاده شده است.

تجزیه و تحلیل آماری بین سه رقم با استفاده از آزمون دانکن نیز انجام گرفت. نتایج نشان داد که حداکثر عملکرد به ترتیب مربوط به رقم ۳۱۵، ۳۰۳ و ۳۰۱ بوده و بین ارقام ۳۰۱ و ۳۰۳ از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری در سطح ۳۱۵ درجه وجود ندارد اما بین دو رقم ۳۰۱ و ۳۰۳ با رقم ۳۱۵ اختلاف معنی دار در سطح ۱ درجه وجود دارد.

توابع آب - مصرفی عملکرد و آب مصرفی - هزینه :
برای تحلیل اقتصادی و بهینه‌سازی کم آبیاری از مدل انگلیش و همکارانش (۵) استفاده گردید. مدل مذکور برای انجام محاسبات مربوط به اعماق شاخص و بهینه به تعیین توابع آب مصرفی - عملکرد و آب مصرفی - هزینه نیاز دارد (جدول (۲)). برای تعیین توابع آب مصرفی - عملکرد از اطلاعات جمع آوری شده در خصوص عملکرد و آب مصرفی هریک از سطوح آبیاری استفاده شد و مناسب‌ترین توابع ریاضی (در این تحقیق توابع ریاضی درجه دو) به دست آمد. برای تعیین تابع ریاضی آب مصرفی - هزینه نیز به

(جدول ۱) - تغییرات در صد متوسط عملکرد و اجزاء عملکرد در سطوح مختلف آبیاری

	رقم ۳۰۱	رقم ۳۰۳	رقم ۳۱۵
عملکرد	متوسط وزن هزار دانه در	متوسط آب مصرفی هزار دانه در	متوسط آب مصرفی هزار دانه در
آبیاری	متوسط وزن هزار دانه در	متوسط آب مصرفی هزار دانه در	متوسط آب مصرفی هزار دانه در
I ₁	۳۵/۳	۱۵۹/۹	۱۸/۸
I ₂	۴۵/۶	۱۹۱/۱	۳۷/۵
I ₃	۵۲/۹	۲۱۴/۹	۵۵/۸
I ₄	۶۹/۲	۲۱۷/۹	۷۴/۴
I ₅	۸۹/۴	۲۵۳/۵	۹۵/۶
I ₆	۱۰۰	۲۶۴/۹	۱۰۰

(جدول ۲) - توابع ریاضی آب مصرفی - عملکرد و آبی مصرفی - هزینه

رقم ذرت	تابع آب مصرفی - عملکرد	تابع آب مصرفی - هزینه
۳۰۱	$Y = -1.256W^2 + 241.58W - 4033.5 \quad R^2 = 0.99$	$C = 25000 (W) + 11675000$
۳۰۳	$Y = -1.178W^2 + 237.9W - 3716.7 \quad R^2 = 0.98$	$C = 25000 (W) + 11675000$
۳۱۵	$Y = -1.78W^2 + 313.03W - 5118.3 \quad R^2 = 0.99$	$C = 25000 (W) + 11675000$

Y : عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)، W : عمق آب مصرفی در فصل زراعی (سانتی‌متر)، و C: متوسط هزینه کل (ریال در هکتار).

$$W_W = \left(\frac{p_c \cdot a_1 - a_2}{p_c \cdot c_1} \right)^{0.5} \quad (2)$$

برای بدست آوردن عمق معادل آبیاری ماکزیمم، در ابتدا باید مقدار Z₁ از رابطه زیر تعیین شود:

$$Z_1 = \left[(p_c \cdot b_1 - b_2)^2 - 4 p_c \cdot c_1 \left(\frac{p_c \cdot b_1^2}{4c_1} - \frac{b_1 b_2}{2c_1} \right) \right]^{0.5} \quad (3)$$

با توجه به مقدار Z₁، عمق معادل آب مصرفی که سود ناشی از آن برابر کاربرد ماکزیمم عمق آب مصرفی گیاه است، نیز با توجه به معادله زیر محاسبه شد:

$$W_{C_1} = \frac{b_2 - p_c \cdot b_1 + Z_1}{2 p_c \cdot c_1} \quad (4)$$

لازم به یادآوری است که ماکزیمم عمق آب مصرفی عبارت است از:

محاسبه عمق‌های شاخص:

با توجه به مدل پیشنهادی انگلیش و همکارانش (۵)، عمق آب مصرفی در شرایط محدودیت زمین (W₁)، در شرایط محدودیت آب (W_W) و عمق معادل آبیاری ماکزیمم (W_{C1}) با استفاده از توابع آب مصرفی - عملکرد (Y = a₁ + b₁w + c₁w²) و متوسط آب مصرفی - هزینه (C = a₂ + b₂w) محاسبه شد.

عمق آب مصرفی در شرایط محدودیت زمین از معادله زیر بدست می‌آید:

$$W_1 = \frac{b_2 - p_c \cdot b_1}{2 p_c \cdot c_1} \quad (1)$$

اما برای محاسبه عمق آب مصرفی گیاه در طول فصل زراعی در شرایط محدودیت آب از معادله زیر استفاده شد:

عملکرد نسبت به سطح زیرکشت با استفاده از مدل پیشنهادی فائق، سود خالص نهایی و میزان افزایش سود به ازاء افزایش سطح زیرکشت نیز محاسبه شد:
به عنوان مثال در قسمت زیر محاسبات مربوط به کم آبیاری ذرت زودرس رقم ۳۰۱ در شرایط محدودیت منابع آب (که بیشترین میزان سود خالص را تولید می‌کند)، ارایه شده است:

$$\text{میزان آب صرفه‌جوئی شده در طول فصل زراعی) } W_e = W_w - W_m = \frac{W_w}{W_m} = \frac{96/2}{79/4} = 16/8 \text{ Cm}$$

سطح جدیدی که می‌توان با آب صرفه‌جوئی شده به زیر کشت برد:

$$A = \frac{16/8}{79/4} = 0/21 \text{ ha} \Rightarrow A_T = 1+0/21 = 1/21$$

$$Y_T = 7229/7 * 1/21 = 8747/9 \text{ ()}$$

$$= 79,4 \times 25000 \times 1/21 = 850,40,12 \text{ هزینه متغیر}$$

$$= 11675000 \times 1/21 = 750,126,14 \text{ هزینه ثابت}$$

$$= 240,1850 + 14126750 = 600,528,16 \text{ هزینه کل}$$

$$= 8747,9 \times 300 = 700,243,26 \text{ عملکرد کل درآمد کل}$$

$$= 26243700 - 16528600 = 100,715,9 \text{ سود خالص کل - درآمد کل = سود خالص}$$

$$= \frac{9715100}{79/4 \times 1/21 \times 100} = 1011/2 \text{ آب مصرفی در کل سطح زیر کشت / سود خالص = بازده ریالی هر مترمکعب آب}$$

تحلیل اقتصادی و بهینه‌سازی کم‌آبیاری

در اثر کم‌آبیاری هریک از ذرت‌های زودرس نسبت به آبیاری ماکزیمم، مقداری آب صرفه‌جویی می‌شود. با این میزان آب صرفه‌جویی شده، می‌توان سطح جدیدی را به زیرکشت برد و عملکرد کل را افزایش داد و در نهایت باعث افزایش درآمد شد (در صورتی که رمین عامل محدود کننده نباشد). با فرض خطی بودن افزایش هزینه‌ها و (کل سطح زیر کشت با عمق آب مصرفی ماکزیمم)

(جدول ۳) - بررسی‌ها و محاسبات فوق برای کلیه سطوح و ارقام انجام گرفته و نتایج زیر به دست آمد.

متربمکعب آب (ریال)	بازده ریالی هر (ریال)	سود خالص در (ریال)	عمق آب معادل (سانتی‌متر)	عمق آب مصرفی در (سانتی‌متر)	آبیاری ماکزیمم (سانتی‌متر)	ماکزیمم شرایط محدودیت (سانتی‌متر)	عمق آب مصرفی در (سانتی‌متر)	آبیاری آبیاری (سانتی‌متر)
۳۰۱	۹۲/۹	۷۹/۴	۹۶/۲	۸۹/۵	۸۰۲۹۰۰۸/۳	۷۹/۴	۹۶/۲	۱۰۱۱/۲
۳۰۳	۹۷/۴	۸۰/۴	۱۰۱/۰	۹۳/۹	۹۶۹۶۹۰۴/۸	۸۰/۴	۹۳/۹	۱۲۰۶/۱
۳۱۵	۸۵/۶	۷۱/۱	۸۷/۹	۸۳/۲	۱۰۹۷۵۲۴۱/۹	۷۱/۱	۸۷/۹	۱۵۴۳/۶

نتیجه

رقم ۳۰۱ ۲۶ درصد برای رقم ۳۰۲ و ۲۴ درصد برای رقم ۳۱۵ وجود دارد، لذا در شرایط یکسان و در حالتی که محدودیت زمین وجود نداشته باشد می‌توان سود بیشتری را عاید ساخت.

-۸- حداکثر بازده ریالی برای هر مترمکعب آب در شرایط محدودیت آب برای ارقام ۳۰۱، ۳۰۳ و ۳۱۵ به ترتیب ۱۰۱۱/۲، ۱۲۰۶/۱ و ۱۵۴۳/۶ ریال محاسبه گردید.

-۹- نتایج کلی تجزیه و تحلیل اقتصادی نشان داد که رقم ۳۱۵ در شرایط کم آبی نسبت به دو رقم دیگر در شرایط آبیاری بارانی بازده ریالی بالاتری را داراست و سود خالص بیشتری را عاید کشاورزی می‌سازد پس به هر حال کشت رقم ۳۱۵ نسبت به دو رقم دیگر مناسب‌تر است.

پیشنهادات

با توجه به بحران آب در کشور و به جهت افزایش سطح زیرکشت محصولات زراعی و نیز برای استفاده بهینه از منابع آب و خاک موارد زیر به عنوان پیشنهادات سیاستی و مطالعاتی ارایه می‌گردد:

۱- با اعمال کم آبیاری در شرایط محدودیت منابع آب، صرفه جویی در مصرف آب در بزرگترین بخش مصرفی کشور و استفاده حداکثر از واحد حجم آب سرلوحه کار مسئولین و متولیان آب و کشاورزی کشور قرار گیرد.

۲- با انجام تحقیقات ملی و محلی، عمق‌های شاخص آبیاری برای تمام محصولات زراعی و باغی کشور تبیین و ساسیت‌گذاری در بخش کشاورزی براساس اعمال عمق‌های آبیاری متناسب انجام پذیرد.

۳- با توجه به هدف کسب سود حداکثر در شرایط کم آبی، کاهش آب مورد نیاز ذرت به میزان ۲۰ درصد، نظری است که می‌تواند از هم اکنون در طراحی‌ها اعمال گردد و سود خالص بیشتری را عاید سازد.

به‌طور کلی نتایج به‌دست آمده از نمونه‌گیری‌ها و محاسبات را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد:

۱- هزینه تولید هم سو با آب مصرفی یک روند صعودی دارد که این روند به صورت خطی می‌باشد.

۲- درآمد ناخالص از واحد سطح با افزایش عمق آب مصرفی تا عمق ماکزیمم، یک روند صعودی دارد. همچنین حداکثر درآمد ناخالص متناسب با حداکثر عملکرد می‌باشد.

۳- میزان سود خالص با افزایش عمق آب مصرفی در ابتداء، روند صعودی داشته و سپس به صورت نزولی درمی‌آید. سود خالص ماکزیمم هر سه رقم بسته به شرایط کاربری تغییر خواهد کرد. این سود در شرایط محدودیت آب، در عمق‌های مرتبط با این شرایط اتفاق خواهد افتاد. یعنی با کاهش عمق آب مصرفی در حدود ۱۷/۵ درصد برای رقم ۳۰۱، ۲۰/۴ درصد برای رقم ۳۰۳ و ۱۹/۱ درصد برای رقم ۳۱۵ نسبت به آبیاری ماکزیمم، سود خالص حداکثر خواهد شد. و در شرایط محدودیت زمین با کاهش عمق آب مصرفی تا ۳/۴ درصد برای رقم ۳۰۱، ۳/۶ درصد برای رقم ۳۰۳ و ۲/۶ درصد برای رقم ۳۱۵ نسبت به آبیاری ماکزیمم، سود خالص حداکثر می‌شود.

۶- سود خالص در دو حالت با به کار گیری عمق آب مصرفی معادل (رقم ۳۰۱، ۳۰۳، ۸۹/۵ سانتی‌متر، رقم ۹۳/۹، ۳۰۳ سانتی‌متر و رقم ۳۱۵، ۸۳/۲ سانتی‌متر) و عمق آب مصرفی ماکزیمم (رقم ۳۰۱، ۹۶/۲، رقم ۳۰۳، ۱۰۱ سانتی‌متر و رقم ۳۱۵، ۸۷/۹ سانتی‌متر) برابر می‌باشد پس منطقی است که عمق آب مصرفی معادل به کار رود.

۷- با توجه به افزایش سطح زیر کشت در اثر کم آبیاری، امکان افزایش سطح زیر کشت برای شرایط محدودیت آب نسبت به آبیاری ماکزیمم به میزان حدود ۲۱ درصد برای

منابع:

- ۱- افلاطونی، م. (۱۳۷۰). "اثر کمبود آب بر روی عملکرد ذرت و تعیین تابع تولید آن". مجله علوم کشاورزی ایران، ۲۲: ۲۰-۱۱.
- ۲- توکلی، ع و فرداد، ح. (۱۳۷۵). "بهینه سازی کم آبیاری بر اساس توابع تولید، هزینه و قیمت چگندرفت در کرج". دومین کنگره ملی مسائل آب و خاک کشور، تهران.
- 3- Dichio, B., Xiloyannis, C., Sofo, A. and Montanaro, G. (2007). "Effects of post-harvest regulated deficit irrigation on carbohydrate and nitrogen partitioning, yield quality and vegetative growth of peach trees". *J. Plant and Soil*, 290: 127-137.
- 4- Eck, H. v. (1986). "Effects of Water Deficit on Yield, Yield Components, and Water Use Efficiency of Irrigation Corn". *Agron. J.* Vol: 78: 1035-1040.
- 5- English . M., James, L. and Chen, C. F. (1990). "Deficit Irrigation: II. Observation in Columbia Basin". *Irrigation and Drain J.*, 16:413-426.
- 6- Fischbach, D. E., and Mulliner, M. R. (1972). "Every other Furrow Irrigation of Corn". *Transaction of ASAE*, Paper No. 72722: 426 – 428.
- 7- Gelly, M., Recasens, I., Girona, J., Mata, M., Arbones, A., Rufat, J., and Marsal, J. (2004). "Effects of stage II and postharvest deficit irrigation on peach quality during maturation and after cold storage". *J. Sci. Food Agric.*, 84:561–568.
- 8- Girona, J., Mata, M., Fereres, E., Goldhamer, D.A. and Cohen, M. (2002). "Evapotranspiration and soil water dynamics of peach trees under water deficits". *Agr Water Manage* 54:107–122.
- 9- Hanks, R. J. (1973). "Model for Predicting Plant Yield as Influenced by Water Use". *Agron. J.* 66: 660 – 664.
- 10- Hanks, R. J., Hill, R. W. and Wright, J. (1983). "Crop Yield Models Adapted to Irrigation Scheduling Programs". Department of Agricultural and Irrigation Engineering. Utah, State University Printing. Logon. Utah.
- 11- Martin de Santa Olalla F., Domínguez-Padilla A., and López, R. (2004). "Production and quality of the onion crop(*Allium cepa* L.) cultivated under controlled deficit irrigation conditions in a semi-arid climate". *Agricultural Water Management*, 68: 77–89.
- 12- Romero P., Navarro, J.M., Garcia, F. and Ordaz, P. B. (2004). "Effects of regulated deficit irrigation during the pre-harvest period on gas exchange, leaf development and crop yield of mature almond trees". *Tree Physiol*, 24:303–312.
- 13- Terry, L.A., Chope, G.A. and Bordonaba, J. G. (2007). "Effect of Water Deficit Irrigation and Inoculation with *Botrytis cinerea* on Strawberry (*Fragaria x ananassa*) Fruit Quality". *J. Agric. Food Chem.*, 55: 10812–10819.
- 14- Wanjura, D.F., Upchurch, D.R., and Mahan, J.R. (2006). "Behavior of temperature-based water stress indicators in biotic controlled irrigation". *Irrigation Science*. 24:223-232.

Determining the index and optimal irrigation depths to maximize benefit of early maturing corn

H. Ansari^{*1}

Abstract

To calculate the index and optimal depths of crop water use, and maximizing the profit under deficit irrigation practices, this study was performed using a split plot design. In this experiment three cultivars of early maturing corns (301, 303 and 315) were set as the main treatments with 3 replications, while the irrigation levels were considered to be the minor treatments. A line source irrigation method (after Hanks) with 6 irrigation levels on both sides of the line was used. In this research, three sub-functions such as yield $Y(w)$, cost $C(w)$, and benefit $B(w)$ were developed initially. Then, the optimal depths of irrigation were extracted from these functions. The results indicated that: a) although the complete irrigation had the maximum yield, however, the marginal net profit was not maximum because of the cost rise, b) with deficit irrigation under land restriction conditions and aiming to maximize the use of unit land, the optimized water depth for all cultivars was 3% less than the complete irrigation, and c) using deficit irrigation under water limitations and aiming to maximize the use of unit volume of water, the optimized irrigation depth would be 19% less than the complete irrigation practices. Also, the results showed that the net benefit was the same for the equivalent depth and the maximum water depth; therefore, it is logical to use the equivalent depth. Meanwhile, applying 17.5% deficit irrigation for cultivar 301, 20.4% for cultivar 303 and 19.1% for cultivar 315, the highest earning return (Rials per m^3 of water) will be 1011.2, 1206.1 and 1543.6 Rials, respectively. It can be concluded that with the savings of water under deficit irrigation practices, the planting area would increase and ultimately the marginal net profit increases substantially. Also, the most net profit among the cultivars was obtained for cultivar 315.

Key words: Deficit irrigation, Optimal irrigation depth, Early maturing corn, Yield function, Benefit, Earning return

*- Corresponding author Email: ansari-hos@ferdowsi.um.ac.ir
1 - College of Agriculture, Ferdowsi University of Mashhad.